

Reflexió sobre unes *Consideracions* episcopals

La Comissió Permanent de la Conferència episcopal espanyola acaba de publicar un comunicat amb motiu de les eleccions del 20 de novembre de 2011. El document diu que es tracta d'unes "consideraciones que ayuden al ejercicio responsable del deber de votar. Es nuestra obligación de pastores de la Iglesia orientar el discernimiento moral para la justa toma de decisiones que afectan a la realización del bien común y al reconocimiento y la tutela de los derechos fundamentales, como es el caso de las elecciones generales."

L'escrit consta de 10 punts, que es refereixen a diversos aspectes de la vida personal i col·lectiva.

Tanmateix, tot i que el document se situa en l'horitzó dels fonaments prepolítics, dedica un punt a parlar sobre la "unidad de España" i ho fa, no des de "la razón abierta al lenguaje del ser" com indiquen en el número 2, sinó a partir d'una clara presa de posició política, quan afirma en el número 8, "que es necesario tutelar el bien común de la nación española en su conjunto, evitando los riesgos de manipulación de la verdad histórica y de la opinión pública por causa de pretensiones separatistas o ideológicas de cualquier tipo".

Considerem que aquesta afirmació no s'adiu amb la Doctrina Social de l'Església, sintetitzada en el número 157 del seu Compendi referit als drets dels pobles i de les nacions:

*«El camp dels drets de l'home s'ha estès als drets dels pobles i de les nacions: En efecte, "tot el que és cert per a l'home, també ho és per als pobles". El Magisteri recorda que el dret internacional "es fonamenta en el principi de l'igual respecte dels Estats, del dret a l'autodeterminació de cada poble i de la lliure cooperació amb vista al superior bé comú de la humanitat". La pau es fonamenta no tan sols en el respecte dels drets de l'home, sinó també en el respecte dels drets dels pobles, en particular el dret a la independència. Els drets de les nacions no són sinó "els 'drets humans' conreats a aquest nivell específic de la vida comunitària". La nació té "un dret fonamental a l'existència"; a la "pròpia llengua i cultura, mitjançant les quals un poble expressa i promou la seva 'sobirania' espiritual"; a "modelar la pròpia vida segons les tradicions pròpies, excloent, naturalment, tota violació dels drets humans fonamentals i, en particular, l'opressió de les minories"; a "construir el propi futur proporcionant a les generacions més joves una educació apropiada". L'ordre internacional requereix un *equilibri entre particularitat i universalitat*, a la realització del qual són cridades totes les nacions, el deure primer de les quals és el de viure en actitud de pau, de respecte i de solidaritat amb les altres nacions.» (CDSE, 157)*

Per tant, són evidents les mancances doctrinals del document en el punt 8. D'una banda, la "unidad del Estado" no és un principi doctrinal. De l'altra, el bé comú de la nació espanyola no pot anar en contra del bé comú d'altres nacions, ja que no seria bé comú. A més a més, l'expressió d'aquest bé comú és canviant en el temps i pot demanar solucions diverses de les històricament provades. S'afegeix que, el

contingut del dit paràgraf menysté l'existència de nombrosos partits i moviments actuals a l'Estat que de manera justa, democràtica i pacífica, promouen i defensen, amb tot el dret, la plena sobirania i independència del seu poble.

En acabar, demanem als nostres bisbes que prossegueixin i intensifiquin la línia doctrinal i testimonial dels seus documents tant *Arrels cristianes de Catalunya* com l'intitulat *Al servei del nostre poble*, que valida i actualitza l'anterior amb ocasió del seu 25è aniversari, on afirmen:

“La commemoració dels vint-i-cinc anys del document de l'episcopat català *Arrels cristianes de Catalunya* és una ocasió especialment idònia per reafirmar la validesa i l'actualitat del seu missatge, i alhora renovar el nostre compromís i el de tota l'Església Catòlica a Catalunya envers el nostre poble.”

“Igualment, en continuïtat amb els nostres predecessors, reconeixem la personalitat i els trets nacionals propis de Catalunya, en el sentit genuí de l'expressió, i defensem el dret a **reivindicar i promoure tot el que això comporta**, d'acord amb la doctrina social de l'Església”.

“Avui s'han manifestat nous reptes i aspiracions, que afecten la forma política concreta com el poble de Catalunya s'ha d'articular i com es vol relacionar amb els altres pobles germans d'Espanya en el context europeu actual. Com a pastors de l'Església, no ens correspon a nosaltres optar per una determinada proposta a aquests reptes nous, però **defensem la legitimitat moral de totes les opcions polítiques** que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles i que recerquin amb paciència la pau i la justícia.”

Equips de Pastoral de la Política i de la Comunicació
de la Federació de Cristians de Catalunya

Octubre de 2011